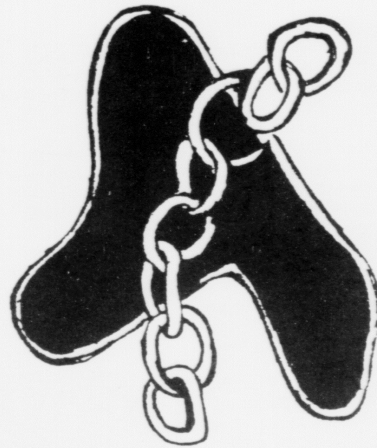

HAVNARLÍV

EIN DAGIN

Ein dagin slokti skaddan inn yvir býin og úr slavna svölginum drap eldur og fuglaflokkar flugu aftur og fram uppi undir sóltróðrinum. Og býurin varð strokin av kortinum eins og tá troytta hondin strýkur sveittan av enninum og öldir av jarni og øsku lögdu sínar rúnir á toftirnar og tyrvdu alt lív undir lodnari miðeld. Gátuførar stjørnur brakaðu og brótnaðu undir fótum okkara og millum høvdir og hús gekk deyðin sigursgongd tó deyðiliga særdur til loftið umsiður brast sum ein bløðra sundurstokkin úr miðeld.

Á MATSTOVU

Ljósar røddir stákast millum borðini við stál-blonkum gaflum og knivum til reiðar at kvetta tín livstráð tá ið boðini koma frá vinum og kenn-ingum samankomnir í eini heimsumfatandi saman-svørjing og gjøgnumgataði mánin letur eyguni aftur tá knappliga uttanfyri í myrkrinum skot smella.

Í GAMLA KIRKJUGARÐI

Yvir okkum hongur skuggin av allari tí sorg ið hvíli á grøvum teirra deyðu og náttarinnar stjørnur eru minnisvarðar yvir dagsins følnaðu blómur.

Á VAGLINUM (til Rasmus)

Vit hittust aftur uttan fyri tinghúsið ein summar-morgun við fuglasangi úr øllum ættum. Stóðu og bindu at hvørjum øðrum og vísadu okkum um at lotan var ógloymandi at ævinleikin var her og nú. At ævinleikin var grønur sum grasið og eg kendi á mær at fuglarnir fóru at syngja sjálvt tá vit vóru burtur.

EINS OG SEYÐURIN

Eins og seyðurin ið leitar sær oman av Reyninum tá ið hann er høgur í ættini men spakuliga etur seg niðaná aftur tá ið hann gongur niður í ein sunnan livir tú. Men royn aðrar leiðir sigi royn aðrar leiðir. Og lat vera við at skifta meining so titt og knapt hann skiftir ætt.

MORGUNLØTA

Í gráa ljósinum inn gjøgnum gluggan stavar syngur lívs míns gleði og sorg meðan jørðin letur øll síni trø í tilbiðjan peika mót himni. Men eftir teg standa sporini sjónsk og í mínum einslugu æðrum syngur blóðið av trega og trá.

ENDI

Í hesum skundisliga niðurskrivaðu reglunum rennur sami glóðheiti ylor sum í æðrum hins friðleysa tá ið lívsins fjølbroytta fylgi fer framvið.

Alexandur